

I. Ja. LADIGIN :

Sztyep és erdőssztyep övezetek trágyázási rendszere

Szeljhozgiz 1950, Moszkva

A sztyep és erdőssztyep övezet a Szovjet-unió európai részének mezőgazdasági szempontból legértékesebb területe. A könyv célja, hogy a hatalmas terület egyes körzetein, a füvesvetésforgós rendszer keretein belül, utat mutasson a trágyák széleskörű és helyes felhasználására. Hogy ezt a feladatot a mezőgazdasági irányítói teljesen megoldhassák és a trágyázás kérdéseiben helyes álláspontot foglalhassanak el, ismerniök kell a növények táplálkozásának és a trágyázási rendszerek alapvető törvényszerűségeit, tudniok kell a helyi természeti tényezők hatását, az egyes természetű növények trágya-igényét, fejlett agrotechnika alkalmazása mellett. Csak ezen ismeretek birtokában érhető el a trágyák legeredményesebb kihasználása és csak így fokozhatók állandóan a termések.

A szerző a trágyázás tudományának történetét ismertette foglalkozik Mendelejvtől azaz 1886-tól, Viljamszig a szovjet tudósok munkásságával, valamint a szovjet tudományos intézmények eredményeivel. A trágyázási rendszer ismertetése nem merül ki az alaptételek, a trágyák fajainak, beviteli módjának, alkalmazási időpontjának ismertetésében, hanem ezzel összefüggésben tárgyalja az egyes növények biológiai sajátosságait és egyéb, a trágyázás hatását befolyásoló tényezőket is. A Micsurini agrobiológiai tudomány elvének megfelelően felhívja a figyelmet arra, hogy a trágyázási rendszer kidolgozásánál a helyi természeti és agrotechnikai feltételek összességét kell szem előtt tartani.

Ebben a szellemben ismerteti a könyv az egyes erdősavok hatását a trágyázás eredményességére, majd az egyes körzetek szerint

részletesen ismerteti az éghajlati adatokat. Az egyes műtrágyák hatását talajtípusonként adja meg. Rámutat a szántás mélységének a talajművelési rendszernek és a hóvisszatartásnak nagy jelentőségére a trágyázás nézőpontjából. Az éghajlati adatok, valamint a talajtani tényezők alapján elhatárolt körzetekre vonatkozóan ismerteti a trágyázási rendszereket. Az elvi, általánosabb ismeretek után részletesen tárgyalja a trágyaféleségeket, ezek tulajdonságait és alkalmazásukat. Hatalmas mennyiségű kísérleti adat ismertetésével mutatja be az egyes körzetekben a szervestrágyák, műtrágyák, nyomelemtrágyák és baktériumtrágyák alkalmazásának eredményeit. A szorosan vett trágyák hatásának ismertetése mellett részletesen tárgyalja a trágyázással egyidőben alkalmazott meszezésnek és gipszezésnek módjait és eredményeit.

Igen nagy értéke a trágyázási rendszerek ismertetésének az a komplexitás, mellyel a szerző szerves egésszé kapcsolja a füvesvetésforgó rendszer keretein belül a trágyázást a talajműveléssel, öntözéssel, talajjavítással, tehát mindazokkal a tényezőkkel, melyek a magasabb termések elérését lehetővé teszik.

Az egyes trágyaféleségek alkalmazásánál is eredményesebbnek mutatkozik — a kísérleti adatok szerint, a — szerves és műtrágyák együttes alkalmazása. Akár előzetes kompoztozással, akár pedig anélkül.

A könyv második részében a szerző az egyes természetű növények trágyázásának módjaival és a trágyák hatásosságával foglalkozik. Ebben a részben a herefüvesek, őszi gabona-félék tavaszi búza, köles, hajdina, cukorrépa, bur-

gonya, kender és gyapot trágyázásának módjait ismerteti. Utolsó fejezetében külön foglalkozik a trágyák hatásosságával, öntözési viszonyok között.

Mint a fentiekből láthatjuk ez a számunkra új szellemben megírt könyv igen sok kísérleti

adatot tartalmaz, melynek hasznát mezőgazdaságunk gyakorlati szektora, valamint a kutatók is értékesíthetik munkájukban.

STEFANOVITS PÁL